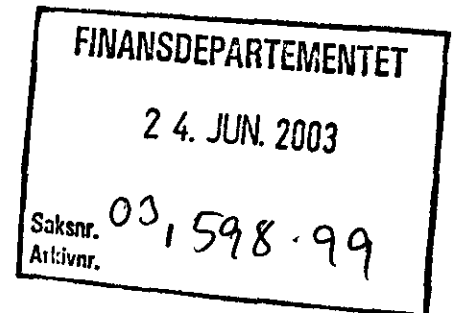

Finans- og tolldepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 OSLO

Oslo, 23 juni 2003

BNL'S HØRINGSUTTALELSE TIL NOU 2003:9 – SKAUGE- UTVALGET

Byggenæringen representerer totalt ca 300.000 ansatte. Av disse er over 60 000 ansatt i Byggenæringens Landsforenings (BNLs), medlemsbedrifter. Medlemsmassen spenner fra byggevarerprodusenter, håndverkere, entreprenører og til eiendomsutviklere.

Vi vil ikke ta for oss alle sider ved utvalgets relativt omfattende arbeid, men vil – i tillegg til noen generelle kommentarer innledningsvis – konsentrere oss om noen hovedpunkter i innstillingen som anses for å være av særlig stor betydning for utøverne av den næringen vi representerer. Byggenæringens Landsforening (BNL) vil gi følgende høringsuttalelse til skatteutvalgets innstilling, NoU 2003:9.

Innledning

BNL har registrert at utvalget har tatt opp svært mange problemstillinger, men samtidig at utvalgets ambisjoner om en noenlunde fullstendig utredning av de forslag som fremsettes, er svært varierende. Eksempelvis fremgår det av NoU'en at delingsmodellen for enmannsforetak og deltakerlignede selskaper (ANS, DA, KS mv) ønskes erstattet med en uttaksmodell som ikke utredes nærmere (se s. 191, 218-220, 226 og 240). At utredningen inneholder slike "løse tråder", er etter BNL's oppfatning uheldig. Det ville ha vært en fordel om utvalget hadde tatt opp litt færre spørsmål, med noenlunde utfyllende utredninger på alle viktige punkter.

Ved skattereformen i 1991/92 fikk Norge et skattesystem med relativt bredt skattegrunnlag og lave skattesatser – med unntak for arbeidsinntekter. Reglene bygger videre på en mest mulig nøytral beskatning av ulike kapitalinntekter og næringsvirksomhet uavhengig av eierform. Systemet er også utformet slik at det i minst mulig grad skal forårsake såkalte innlåsnings effekter – dvs. at skattereglene reduserer lønnsomheten av å flytte midler til de mest lønnsomme investeringsformål. Skattesystemet fra 1991/92 var i økonomisk henseende vesentlig mer effektivt enn tidligere, noe som utvilsomt har bidratt til velferdsutviklingen i den etterfølgende periode.

BNL mener at det er viktig at de sentrale hensyn bak skattereformen videreføres med de tilpasninger som måtte være nødvendig. Etter vår oppfatning er det av vesentlig betydning for velferdsutviklingen fremover at skattesystemet stimulerer til vekst. Da må det i størst mulig utstrekning være nøytralt, og særlig når det gjelder beskatning av ulike former for økonomisk virksomhet. Skal skattesystemet være nøytralt, kan det bare i begrenset utstrekning bli brukt til å omfordele inntekt mellom ulike grupper. En viss grad av progresjon er nødvendig og akseptabelt, men det bør skje gjennom romslige bunnfradrag og ikke gjennom relativt sterke progressive satser.

Det norske skattesystem har vært rimelig effektivt etter reformen i 1991/92, og BNL er i tvil om det egentlig er behov for en ny stor reform nå. Vi erkjenner imidlertid at visse tilpasninger og forbedringer i regelverket kan være nødvendige. Det kan virke som et paradoks at skatteutvalget, som ble nedsatt i forbindelse med regjeringsskiftet og før opphevelsen av den midlertidige utbytteskatt som ble innført 5. september 2000, på ny fremmer forslag om en slik skatt - riktignok med en form for skjerming. Som vi skal komme tilbake til nedenfor, er BNL av den oppfatning at en utbytteskatt ikke vil være et optimalt virkemiddel å skape et effektivt skattesystem. På den annen side erkjenner vi at det kan være behov for visse justeringer, bl.a. i delingsreglene.

BNL går i mot utbytteskatten - en komplisert beskatningsform som rammer småbedrifter

Skatteutvalget foreslår en komplisert modell for beskatning av aksjeutbytte for personlige aksjonærer – den såkalte aksjonærmodellen. Modellen legger opp til at dagens ordning skal beholdes for utbytte innenfor en normalavkastning som er fastsatt til en tilnærmet risikofri rente (renten på 5 års statsobligasjoner antydes som grense, s. 216). Utbytte under skjermingsrenten skattlegges etter dagens ordning, mens utbytte som overstiger skjermingsfradraget skattlegges blir gjenstand for dobbeltbeskatning (28 pst. på mottakers hånd). Modellen tar utgangspunkt i aksjonærens anskaffelsespris for aksjen og for hver aksje fastsettes det hvert år et skjermingsfradrag. Udekket skjermingsfradrag kan fremføres og fradras i aksjeutbytter i senere år, eventuelt i aksjegevinster hvis aksjen selges. Aksjonærmodellen erstatter dagens RISK-system for personlige aksjonærer, men systemet må opprettholdes for aksjeselskaper m.v. Aksjonærmodellen får også anvendelse på lån fra personer til aksjeselskaper med en noe høyere skjermingsrente.

For børsnoterte selskaper får ordningen liten betydning da slike selskaper svært sjelden deler ut utbytte i nærheten av skjermingsrenten. Utbyttene i slike selskaper har gjennom det meste av 90-tallet ligget på mellom 2-3 prosent av aksjenes børsverdi ved årsskiftet. For slike selskaper får ubenyttet skjermingsfradrag først og fremst betydning for fastsettelse av gevinst/tap ved realisasjon av aksjer.

Dobbeltbeskatning av utbytter er først og fremst aktuelt for ikkebørsnoterte aksjeselskaper – typisk familieeide bedrifter. I slike selskaper vil utbyttene ofte utgjøre vesentlig høyere del av aksjenes verdi. I noen tilfeller, men slett ikke alltid, vil den høye avkastningen skyldes innsatsen til aktive aksjonærer. Aksjonærmodellen rammer imidlertid alle aksjonærer i slike selskaper, også passive aksjonærer som har skutt inn risikokapital, og som avhengig av risikoen vil forvente en høyere avkastning enn risikofri rente – en avkastning som må komme i form av utbytte da slike aksjer ikke har samme likviditet som børsnoterte aksjer. Aksjonærmodellen vil følgelig ramme investorer i familieeide bedrifter som ikke arbeider i bedriften og således være et disincentiv eksternt egenkapitalfinansiering av slike foretak.

Ordningen kan også gjøre det vanskeligere å oppnå lånefinansiering fra personer da aksjonærmodellen etter forslaget også vil ramme låneforhold.

Konklusjon: BNL vil gå i mot en dobbeltbeskatning av utbytte som i det vesentlige rammer familieeide småbedrifter.

Stimulerer ikke til investeringer med høy risiko

Det vil normalt være en sammenheng mellom avkastning og risiko, jo høyere risikoen ved en investering er, jo høyere vil også avkastningskravet være. Aksjonærmodellen vil følgelig fungere som en særskatt på investeringer med høy risiko som gir tilsvarende høyere avkastning. BNL går i prinsippet mot en slik særbeskatning av investeringer med høyere risikoprofil enn statsobligasjoner. Det er viktig at skattereglene også stimulerer til investering i prosjekter med høy risiko, men da må også investor bli sittende igjen med en høyere avkastning. En særskatt på aksjeutbytte som gir en marginalsatt på 48,16 pst (når selskap og aksjoner sees under ett), er etter vår oppfatning en uakseptabel belastning på "risikopremien" for slike prosjekter. Dette er et regelsett som vil virke som et disinentiv for investeringer i prosjekter med relativt sett høy risiko.

BNL er oppmerksom på at staten ved den foreslåtte aksjonærmodell tar noe av "downside" ved feilslåtte aksjeinvesteringer gjennom reglene for fremføring av udekket skjermingsfradrag. Det kan imidlertid være noe tilfeldig når en aksjonær vil få faktisk nytte av disse regler. Aksjonærmodellen erstatter dagens RISK-system som BNL vil anta har noe av de samme virkninger. Vi frykter altså at skjermingsreglene ikke vil oppveie de ulemper investorer har ved å få dobbeltbeskatning av avkastning ut over skjermingsfradraget.

Konklusjon: BNL kan ikke gå inn for beskatning av "risikopremien" for investeringer med høy risiko

Modellen medfører innlåsningseffekter

Aksjonærmodellen vil straffe aksjonærer som tar ut "risikopremien" av sin investering som utbytte. Dette kan igjen føre til at utbytte blir liggende i selskapet på tross av at aksjonæren vil ha en marginalt bedre avkastning ved å bruke midlene til andre formål. Modellen vil altså i en viss utstrekning ha de *innlåsningseffekter* som man la stor vekt på å unngå ved skattereformen 1991-92. Etter BNLS oppfatning er det åpenbart at aksjonærmodellen vil virke forstyrrende inn på investeringsbeslutninger.

Innlåsningseffektene i aksjonærmodellen vil variere med skjermingsgrunnlaget som kan variere fra aksje til aksje og fra aksjonær til aksjonær. Dette vil kunne medføre at det kan være komplisert, både for enkeltaksjonær og for ulike aksjonærgrupper, å finne frem til eller bli enige om en optimal utbytteutdeling, noe som kan gjøre beslutningsprosessen vesentlig mer kompleks enn den er i dag.

Konklusjon. Aksjonærmodellen vil føre til et økonomisk effektivitetstap som følge av innlåsningseffekter, og dessuten gjøre utbyttebeslutningsprosessen vanskeligere for aksjonærene i mange selskaper – noe BNL vil advare mot

Brudd på nøytralitetsprinsippet

Aksjonærmodellen representerer en særbeskatning av visse former for kapitalinntekter og vil innebære et klart brudd mot det *nøytralitetsprinsipp* for kapitalbeskatningen som man la opp

til i skattereformen 1991/92. Også andre investeringer enn aksjer kan gi avkastning ut over en risikofri rente. Eksempelvis tilbys det i dag usikrede utlån i markedet med en rente på i overkant av 20 pst. p.a. Aksjonærmodellen vil altså føre til en forvriddningseffekt: Det vil være fordelaktig for personer å investere i høyrisiko prosjekter med tilsvarende høy avkastning som faller utenfor aksjonærmodellen

Aksjonærmodellen skal som nevnt også gjelde for *alle* lån fra personer til aksjeselskap. Dette vil også innebære et brudd på nøytralitetsprinsippet. For personer som ønsker å låne ut med høy avkastning/risiko, kan det altså lønne seg å finne andre låntakere enn aksjeselskaper.

Konklusjon: Aksjonærmodellen vil føre til økonomisk effektivitetstap som følge av brudd på nøytralitetsprinsippet i kapitalbeskatningen, noe BNL ikke kan gå inn for

Komplikasjoner i modellen: utbytte og lån til selskap

Uten særregler vil aksjonærmodellen stimulere til at aksjonærer låner ut penger til aksjeselskapet i stedet for å skyte inn aksjekapital siden totalbeskatningen av renter vil ligge vesentlig under aksjeutbytte for avkastning som overstiger normalavkastningen. Ytter aksjonær ansvarlig lån til selskap vil renten ligge vesentlig høyere enn risikofri rente. For å "tette hullet", foreslår utvalget som nevnt, at også renter fra personer til aksjeselskap skal falle innenfor aksjonærmodellen, men da skal normrenten settes 2-4 prosentpoeng høyere enn for tilsvarende aksjeinnskudd.

Denne forskjell mellom normrenten vil innebære at det for aksjonærer kan være forskjellig lønnsomhet ved å velge lån kontra aksjeinnskudd. Systemet blir altså ikke helt nøytralt likevel.

En administrativt svært krevende ordning

Aksjonærmodellen er en administrativt svært krevende ordning – både for aksjonær og for ligningsetaten. Det er helt avgjørende at man holder nøyaktig rede på anskaffelsestidspunktet for hver enkelt aksje, og at man for hvert år fastsetter et korrekt skjermingsgrunnlag for denne. Siden udekket skjermingsfradrag forhøyer skjermingsgrunnlaget, må det nærmest føres et "regnskap" for hver enkelt aksje. Vi har vanskelig for å se at en såpass teknisk krevende modell er mulig å innføre uten helt andre tekniske løsninger enn de vi i dag råder over. Men selv med et landsomfattende elektronisk dataregister, vil ordningen legge beslag på betydelige ressurser som vi vanskelig kan se vil oppveies av mulige fordeler.

Som nevnt ovenfor vil innføringen av en aksjonærmodell ikke eliminere RISK-systemet, som også er teknisk krevende for upersonlige aksjonærer. Man vil altså operere to komplekse systemer i stedet for ett. I tillegg må det antas at delingsmodellen vil overleve for deltakerlignede selskaper og enmannsforetak siden en utaksmodell ikke er utredet for disse foretaksformer. Samlet sett vil altså innføring av en aksjonærmodell innebære en vesentlig mer kompleks skattesystem for beskatningen av kapitalinntekter enn gjeldende regler – noe som er stikk i strid med målsettingen i mandat om at skattereglene skal være "enkle og oversiktlige (mandatet del I punkt iv, se s. 12).

Konklusjon: Aksjonærmodellen bør ikke innføres da den vil legge beslag på alt for store administrative ressurser både hos etat og aksjonærer. I tillegg vil modellen føre til en uakseptabel økning av skattereglernes kompleksitet

Delingsreglene kan ikke begrunne innføringen av en aksjonærmodell

En del av formålet med å innføre en aksjonærmodell, er å få fjernet delingsmodellen for aksjeselskaper. Et slikt formål skulle tilsa at modellen bare fikk virkning for *aktive aksjonærer*. Med en slik begrensning ville det være lettere å forstå modellen. Men når den er gitt generell anvendelse for personlige aksjonærer, kan forholdet til delingsreglene ikke tillegges særlig vekt som begrunnelse for en slik modell. BNL er enig med skatteutvalget når det antas at *"aksjonærmodellen isolert sett kan medføre store administrative oppgaver og kontrollproblemer, bl.a. knyttet til fastsettelse og kontroll av aksjenes kostpris"* (s 224). Men de fordelene som utvalget påpeker, er etter vår oppfatning åpenbart ikke tilstrekkelig til å motsvare ulempene. Utvalget trekker frem eliminering av delingsmodellen for aksjeselskaper og deltakerlignede selskaper og dessuten opphevelse av RISK-systemet for personer. Det er ikke foretatt noen utredning som tilsier at delingsmodellen kan oppheves for deltakerlignede selskaper og for enmannsforetak. Når vi sannsynligvis blir stående igjen med delingsmodell for slike foretak og dessuten med RISK-systemet for upersonlige aksjonærer, er det etter BNLs oppfatning åpenbart at aksjonærmodellen vil utgjøre en tilvekst til skattesystemet som øker kompleksiteten i ikke ubetydelig utstrekning. Når delingsreglene må beholdes for visse foretak, kan BNL ikke se at det vil være noen vesentlig ulempe å beholde den for aksjeselskapene også.

Konklusjon. Manglende effektivitet i delingsreglene kan etter BNLs oppfatning ikke være noe avgjørende argument for innføringen av en aksjonærmodell, som vil øke kompleksiteten i skattesystemet.

Oppsummering - aksjonærmodellen

BNL vil oppsummeringsvis påpeke at aksjonærmodellen har såpass mange svakheter at foreningen ikke kan gi sin tilslutning til den. Den representerer i flere henseender et brudd på nøytraliteten i kapitalbeskatningen som må antas å føre til effektivitetstap i økonomien. Den kompliserer skattereglene i ikke uvesentlig utstrekning og fører til at aksjonærene vil få vansker med å optimalisere utbytteutdeling fra selskaper hvor utbytteutdelinger ut over skjermingsrenten kan være aktuelt. Etter BNL's oppfatning vil innføring av en aksjonærmodell representere et tilbakeslag i forhold til det man oppnådde ved skattereformen i 1991/92.

Delingsmodellen - behov for endringer

Delingsmodellen har etter skattereformen 1991/92 gjennomgått en rekke endringer hvor det kan være vanskelig å følge linjene. Modellen er blitt mer komplisert og mindre konsistent som følge av disse endringer. BNL har derfor ingen problemer med å gi sin tilslutning til at det er behov for visse endringer.

Hovedproblemet

Et hovedproblem med delingsmodellen er den store forskjell mellom beskatningen av kapital- og arbeidsinntekter. En reduksjon av skattekiln er nødvendig. BNL støtter utvalgets forslag om å redusere toppskatten vesentlig. En økning av skattesatsene i kapitalbeskatningen (skatt på alminnelig inntekt) er ikke veien å gå for å få redusert skattekiln da det vil svekke de norske kapitalbeskatningsregler konkurransekraft i forhold til utlandet vesentlig.

BNL vil understreke at den høye beskatning av arbeidsinntekter, hvor også arbeidsgiveravgiften må tas i betraktning, er en faktor som kan bidra til å øke kostnadene av arbeidskraft som innsatsfaktor ved innenlands produksjon av varer og tjenester. Den senere tids utflagging av arbeidsplasser er en indikator om at noe må gjøres for å redusere bedriftenes

lønnskostnader. En reduksjon av toppskatt og fjernelse av "kakseskatten" i arbeidsgiveravgiften kan være et av flere virkemidler

Konklusjon. Toppskattesatsene må reduseres vesentlig for å få en mer hensiktsmessig beskatning av arbeidsinntekter. Hensynet til skattereglenes effektivitet må tillegges vesentlig mer vekt enn hensynet til omfordeling av inntekt gjennom beskatning

Særreglene for liberale yrker

Dagens særregler for liberale yrker, som både går på anvendelsesområdet for delingsreglene – identifikasjonsreglene – og maksimalbegrensningen, må fjernes. Dette har tidligere vært foreslått, men må nå gjennomføres.

Konklusjon. BNL støtter forslaget om å fjerne særreglene for liberale yrker

Tak for beregnet personinntekt

Det er unaturlig å foreta beskatning av beregnet personinntekt fra foretak uten noen begrensning. Det vil etter vår oppfatning føre til beskatning av aktive eiere i større utstrekning enn det arbeidsinnsatsen tilsier. Det er også viktig at man får et felles tak for alle former for virksomhet.

Avkastningsgraden av en gitt virksomhet eller næring, kan ikke tillegges vekt ved fastsettelsen av maksimal beregnet personinntekt.

Konklusjon: BNL støtter forslagene om at taket i delingsmodellen settes i størrelsesorden 2,5-4 millioner kroner, men en preferanse om at grensen settes i nedre del av dette intervall

Anvendelsesområdet

Det har i praksis forekommet en rekke tilpasninger med sikte på å unngå delingsreglene. Det har videre vært en nedgang i antall delingspliktige foretak siden reformen i 1991/92. BNL erkjenner at det kan være et behov for visse tilstramninger i anvendelsesområdet for delingsreglene, herunder reglene for hvilke personer som skal identifiseres med aktive eiere. Etter BNL's oppfatning vil det imidlertid være uheldig om den nedre grense for aktive aksjonærer/deltakere settes så lavt at eiere i delingspliktige foretak blir tvunget til å gi fra seg kontroll hvis de vil tilpasse seg delingsmodellen. Det tilføyes at personlige aksjonærer ikke kan ta ut arbeidsvederlag i ikke-delingspliktige foretak som utbytte. Etter gjeldende skatteregler må aktive deltakere i slike tilfeller beregne seg et markedsmessig vederlag for arbeidsinnsatsen (hvilket de ikke behøver i delingspliktige foretak - arbeidsvederlaget fastsettes etter delingsreglene)

Konklusjon: BNL har ingen vesentlige innvendinger mot at anvendelsesområdet for delingsreglene undergis endringer med sikte på å gjøre reglene mer konsistente og mindre utsatt for omgørelser, men kan ikke gå inn for at grensen for aktive deltakere settes så lavt at de aktive må gi fra seg kontrollen med selskapet for å tilpasse seg delingsmodellen

Lønnstakerfradraget må beholdes

Det er et viktig poeng at delingsreglene utformes, slik at avkastningen av virksomhetens driftsmidler – både materielle og immaterielle – ikke blir skattlagt som personinntekt. For typisk håndverksbedrifter, vil ansatte være en viktig ressurs, og det er viktig at det gis fradrag for den verdi som den organisatoriske kapital utgjør i forhold til den andel av avkastningen som skyldes andre faktorer - herunder aktiv eiers innsats. Det er ikke mulig å fastsette verdien

av organisatorisk kapital eksakt, men man må bruke hjelpekriterier Etter gjeldende rett er det lønnstakerfradraget som er ment å skulle reflektere avkastningen av virksomhetens organisatoriske kapital.

Utvalget mener at lønnstakerfradraget er *"et lite treffsikkert virkemiddel for å fange opp immateriell kapital og virksomhetskapital i virksomheten"* (s 244). Men som det fremgår av innstillingen har utvalget *"ikke kommet fram til noe alternativ til dagens lønnsfradrag"* BNL er enig med utvalget i at en nødvendig konsekvens av dette må bli at lønnstakerfradraget videreføres. Vi kan imidlertid ikke følge utvalget i at *"lønnsfradraget bør reduseres betraktelig da det som nevnt er lite treffsikkert ut fra sitt formål"* Noen utfyllende begrunnelse for hvorfor det er nødvendig med en vesentlig reduksjon av fradraget, er ikke gitt BNL er av den oppfatning at en sjablon som lønnstakerfradraget nødvendigvis må bli noe omtrentlig. Det avgjørende må være om sjablonen i snitt gir akseptable resultater. Vi kan ikke se at utvalget har påvist at dette ikke er tilfellet. En vesentlig reduksjon av lønnsfradraget burde i det minste ha vært begrunnet i visse empiriske undersøkelser som kunne indikere at fradraget i snitt gir overkompensasjon.

BNL er av den oppfatning at en vesentlig reduksjon av lønnstakerfradraget kan gi en underkompensasjon for en typisk håndverksbedrift når det gjelder verdien av organisatorisk kapital. Vi kan ikke akseptere en vesentlig reduksjon av dette fradrag på et såpass spinkelt grunnlag som skatteutvalget har gjort i sine vurderinger på s 244 i innstillingen.

Konklusjon. BNL kan ikke gå inn for en vesentlig reduksjon av lønnstakerfradraget Gjeldende regler synes å gi en rimelig skjerming av avkastningen av bedriftens organisasjonskapital.

Formuesskatt

Formuesskatten er i realiteten en skatt på avkastning da det er avkastningen som må bære skattekostnaden Som skatteform er formuesskatten degressiv – jo høyere avkastning jo mindre blir skattebyrden Formuesskatten er spesielt skadelig for investeringer som gir liten eller ingen avkastning Vi har sett tilfeller – særlig i grunderbedrifter hvor aksjene har fått en høy verdi uten at bedriften har gitt høy avkastning (aksjene prises ut fra forventningene om fremtidig avkastning) Formuesskatten kan i slike – og andre tilfeller – gi en likviditetsbelastning som kan være problematisk for utøver BNL deler skatteutvalgets syn i at formuesskatten er en ineffektiv skatteform som bør avskaffes. Vi er skuffet over at man ikke har greid å få til en fullstendig avskaffelse av denne skatteform

Konklusjon BNL deler skatteutvalgets syn om at formuesskatten bør avskaffes, men mener at utvalget ikke har gått langt nok. Denne skatteform bør avskaffes helt slik at Norge kommer på linje med de fleste OECD-land som ikke har en slik skatteform

Andre forhold

BNL er enig med skatteutvalget i at næringsbeskatningen bør reflektere det faktiske økonomiske resultat av virksomheten (s 154). Reglene i skatteloven § 14-4 tredje ledd om at *"avsetning etter god regnskapsskikk"* ikke kan føres til fradrag ved ligningen, er meget problematisk og fører til at man får en bedriftsøkonomisk gal tilfesting av en rekke kostnader. Denne bestemmelse burde ha vært klargjort og endret i samsvar med forutsetningene om at skattemessig inntekt skal synkroniseres med det faktiske økonomiske resultat av virksomheten

Et annet punkt hvor det ikke er samsvar mellom det økonomiske resultat og skattereglene er avskrivning av teknisk anlegg i bygninger. Slike anlegg har vesentlig kortere levetid enn bygningen som sådan, og bør kunne avskrives etter langt høyere satser.

BNL er enig med skatteutvalget i at underskudd bør kunne fremføres uten noen tidsbegrensning. Dagens regler oppfordrer til skatteplanlegging og slår dessuten tilfeldig ut i forholdet mellom skattytere med ulike skatteposisjoner. Det bemerkes at det er en feil i NoU'en når det på s. 159 hevdes at underskudd fra petroleumssektoren kan fremføres i 15 år. Etter petroleumsskatteloven § 3 bokstav c, kan slikt underskudd fremføres uten tidsbegrensning

Vi er også enige i at underskuddsfremføringsretten ikke bør bortfalle når skattyter opphører med næringsvirksomhet. Dette er en bestemmelse som reiser mange vanskelige spørsmål om hva som er opphør av næring, og videre gir regelen opphav til skatteplanlegging – å foreta disposisjoner som kun har til formål å beskytte underskuddsfremføringsretten.

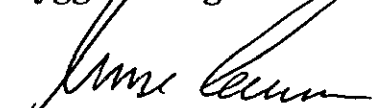
Oppsummering

BNLs høringsuttalelse kan oppsummeres slik:

- *Aksjonærmodellen kan ikke aksepteres – den er alt for komplisert og stimulerer ikke til aksjeinvesteringer med høy risikoprofil/avkastning.*
- *Delingsmodellen må være generell uten noen diskriminering av enkelte bransjer.*
- *Tilpasninger i anvendelsesområdet for delingsreglene med sikte på å gjøre disse mer robuste, kan aksepteres.*
- *Fastsettelsen av beregnet personinntekt fra delingsforetak må ikke omfatte avkastningen av organisasjonskapital. En reduksjon av lønnstakerfradraget til fra 20 til 10 prosent er ikke akseptabelt.*
- *Formuesskatten må avskaffes.*
- *Reglene om tidfesting av inntekt må i større grad tilpasses det økonomiske resultat av virksomheten. Dette gjelder særlig for avskrivning på teknisk anlegg i bygning, som må kunne avskrives etter høyere satser for å reflektere det faktiske verdifall på slike anlegg.*
- *BNL støtter forslaget om å tillate underskuddsfremføring uten tidsfrist og etter opphør av næring.*

Med vennlig hilsen

Byggenæringens landsforening

Sverre A. Larssen
Adm. direktør